Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

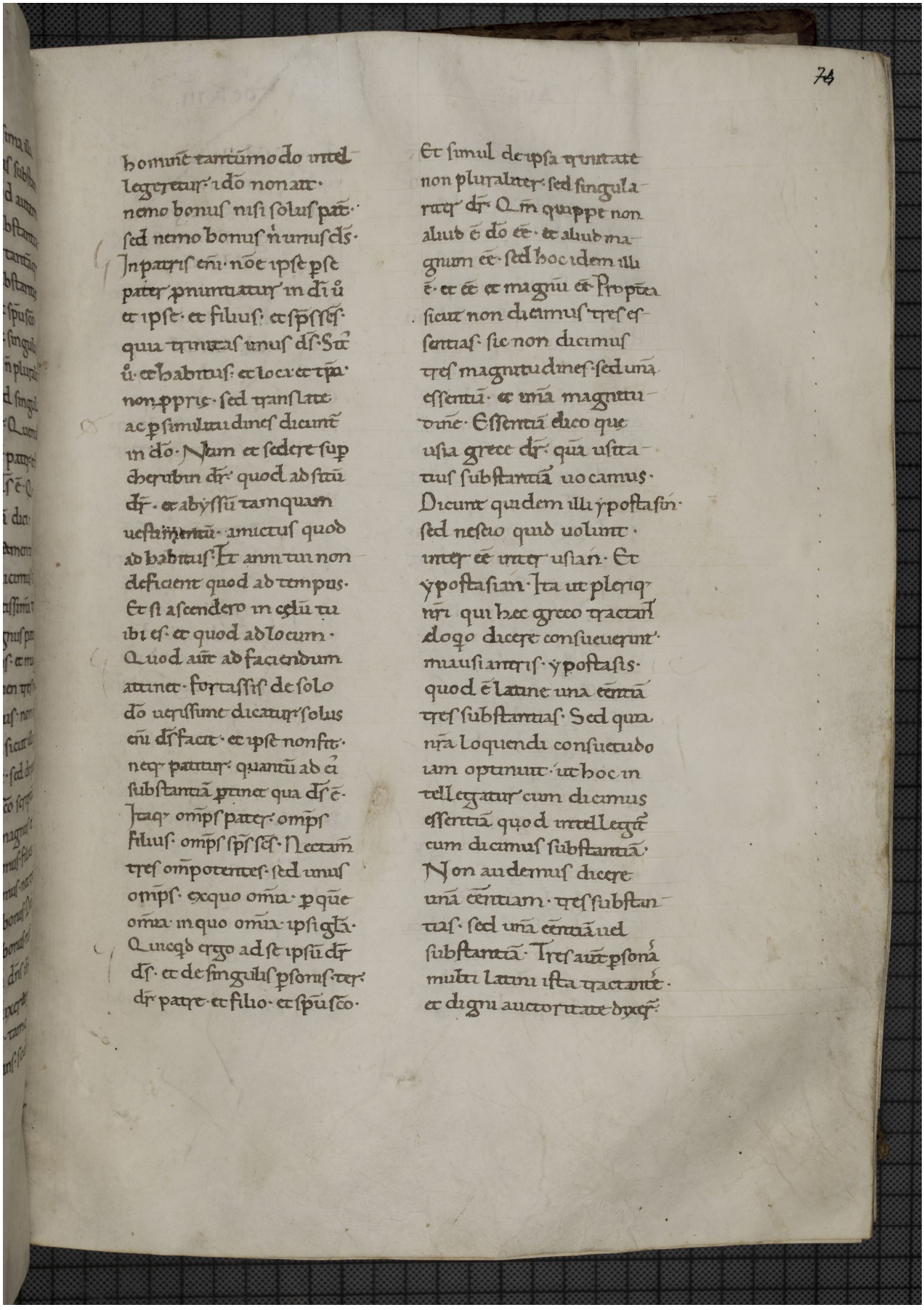

74

homine tantummodo intel
legeretur: ideo non ait:
nemo bonus nisi solus pat̃:
sed nemo bonus nisi unus ds̃.
In patris enim noie ipse pse
pater pnuntiatur in di ů
et ipse: et filius: et sps̃ scs̃.
qua tamen trinitas unus ds̃. Sic
ů et habitus: et locus et tp̃a
non ppria: sed translate
ac psimilitudines dicunt̃
in deo. Nam et sedere sup
cherubin dr̃: quod ad stabilitatem
dr̃: et abyssum tamquam
uestimentum: amictus quod
ad habitus. Et annitui non
deficient quod ad tempus.
Et si ascendero in cęlum tu
ibi es: et quod ad locum:
Quod aũt ad faciendum
attinet: fortassis de solo
deo uerissime dicatur: solus
enim ds̃ facit: et ipse non fit:
neq; patitur: quantum ad eam
substantiam pertinet qua ds̃ est.
Itaq; omps̃ pater: omps̃
filius: omps̃ sps̃ scs̃. Nec tamen
tres omnipotentes: sed unus
omps̃: ex quo omnia: per quem
omnia: in quo omnia: ipsa trinitas.
Quicquid ergo ad se ipsum dr̃
ds̃: et de singulis psonis: tam
dr̃ patre: et filio: et spu sco:
et simul de ipsa trinitate
non pluraliter: sed singulariter dr̃. Cum quippe non
aliud est deus: et aliud ma
gnum est: sed hoc idem illi
est: et est: et magnum est. Propter
ea sicut non dicimus tres es
sentias: sic non dicimus
tres magnitudines: sed unam
essentiam: et unam magnitu
dinem. Essentiam dico quę
usia greece dr̃: qua usita
tius substantiam uocamus.
Dicunt quidem illi ypostasin:
sed nescio quid uolunt:
utrum est utrum usian. Et
ypostasian. Ita ut plerique
nostri qui hęc greco tractant
eloquio dicere consueuerunt:
mutusiam aut ypostasis:
quod est latine una essentia
tres substantias. Sed quia
nostra loquendi consuetudo
iam optinuit: ut hoc in
tellegatur cum dicimus
essentia quod intellegitur
cum dicimus substantia:
Non audemus dicere
una essentiam: tres substan
tias: sed una essentia uel
substantia. Tres aũt psonas
multi latini ista tractantes:
et digni auctoritate dixer̃